TASAVVUFT A HZ. MUHAMMED

Hz. Peygamber buyuruyor: "Beni babasından, oğlundan ve bütün insanlard an daha çok sevmedikçe hiçbiriniz iman etmiş olmaz." (1) Hz. Peygamber in sözü budur. Şimdiye kadar anlattığım tasavvuf dininde acaba hak adına bir parıltı yahut hayır namına bir esinti gördünüz mü? Allah sevgisi yahut peygamber aşkına bir kıvılcım müşahade ettiniz mi? (2) Tasavvufa müptela olmamış herkes gibi biz de inanıyoruz ki tasavvufçular gözü dönmüş ve aklı kaçmış çılgın bir dervişin dudaklarından dökülen bir hurafeyi veya bir zındıklığı Allah'ın indirdiği Kur'ân'ın üstünde tutmaktadır. İnsanları tevhid dininden uzak tutmak için de Rasûlullah sevgisini ve onun aşkını bir basamak olarak kullanmak tadır. Basit birtakım âdâbın ötesine geçememiş veya gözü henüz açılmamış ham sofuların bundan belki haberleri bile yoktur.

TASAVVUFT A İLAHİ VARLIĞIN AŞAMALARI

Tasavvufçular ilahi varlığın aşamaları ve mertebele ri yahut tenezzula (indirgenm e) yahut taayyunat (muayyen kişiliğe bürünme) yahut nisbetler yahut izafat (katılım)ları olduğuna inanırlar. Bütün bunlar aynı hurafenin ifadesind en başka bir şey değildir.
Bu mertebele rin ilki körlük (boşluk)tur. Bu aşamada ilahi varlık hiçbir sıfatla tavsif edilmez, bir isimle isimlendi rilmez, bir tarif veya bir resim ile tarif edilmez. Gümüşhanevi bunu şöyle dile getirir:
"Bizzat kendisini n olması açısından ilahi hakikatin kalış müddeti belirli değildir. Çünkü bizzat kendisini n olması açısından ne bir vasfı, ne bir resmi vardır. O körlük (belirsizl ik)tir. Zira herhangi bir sıfatla taayyun etmeden (belirlili k kazanmada n) hiçbir şekilde bilinmesi mümkün değildir.
Bu taayyunla rın (belirli oluşların) ilki kendi zatını bilmesidi r. Bu sıfat onun hiçbir sıfatı bulunmaya n ilahi seviyeden sıfat ve isimleri bulunan vahidiyye t seviyesin e inmesidir . Buna "hazreti ilahiye" (ilahi huzur) adı verilir." (1)
Gümüşhanevi'nin sözlerini olduğu gibi naklettim . Tasavvufçulara insaf gözü ile baktığımızı ve kendileri ni ancak kendisiyl e bilinmekt en hoşnut oldukları şeylerle adlandırdığımızdan herkesin emin olmasını istiyoruz . Bu aşamada tasavvufu n ilahı mutlak vücut (varlık) olarak isimlendi rilir. Ama en-Nablusi tecridde kendisini mutlak yokluğa göteren aşırı tecridliğiyle bu aşamada varlığı mutlaklıktan da soyutlama ktadır. Çünkü ona göre ilaha mutlak demek de bir kayıttır yahut bir sıfattır. Böyle olursa o zaman mutlakın mukayyed ve mukayyedi n mutlak olması gerektiğini söylüyor. (2) O taktirde iki vasfı çelişki arasında gider gelir ve ilahın bir sıfatı olması gerekir. Halbuki bu aşamada her türlü isim ve sıfattan tamamen soyuttur.

Bu körlük yahut mutlak varlık bir surette taayyun etmeyi dilemiş, böylece hem kendini bilmek hem de bilinmek istemiştir. (1) Onun için Hakikatı Muhammedi yye suretinde taayyun etmiştir. Bu şekilde hakikat-ı Muhammedi yye ilahi zatın ilk taayyunu yahut birleşiklikten sonra ilk ayrılık yahut mutlaklıktan varlığın mukayyetl iğe geçişi yahut körlükten ehadiyyet e sonra vahidiyye te geçmesi olmuştur. O halde tasavvufçuların Allah'ın ilk taayyunu olduğunu söyledikleri Hakikatı Muhammedi yye inancı nedir?

HAKİKATI MUHAMMEDİYYE

Tasavvufçular onu şöyle tanımlarlar: "İlk taayyunla beraber olan zattır. Esmau'l-Hüsna'sı vardır ve Allah'ın ismi azamıdır." (2)
Görüldüğü gibi tasavvufçuların Muhammed'i, beşer (insan) ve rasul değil, en üstün mertebele rinde ilahi zatın kendisidi r.
Ed-Demirtaşî de şöyle der: "Hakikatle rin hakikati bütün mertebele ri kapsayan ilahi kemalli insani mertebedi r. Hazratu'l-Cem', Ehadiyyet u'l-Cem' diye isimlendi rilir. Daire onunla tamamlanır. Zatın yokluğunda (gaybinde) taayyun eden ilk mertebedi r ve o Hakikatı Muhammedi yye'dir." (3)
Yine Gümüşhanevi şöyle diyor: "Hakkın suretleri Muhammed'in kendisidi r. Çünkü ehadiyyet ve vahdaniyy et hakikati ile taayyun etmiştir." (4)
Görüldüğü gibi tasavvufçulara göre Muhammed ismi azamdır. İsmi azam nedir? "Bütün isimleri kapsıyandır yahut mutlak ilahi zatın ismidir" (5) diye tanımlamışlardır.
Ehadiyyet nedir? İlahi zatın açığa çıkmasıdır. İsimlerin, sıfatların veya başka bir şeyin onda hiçbir tesiri yoktur. Hakkiyet (uluhiyet) ve halkiyyet (beşeriyyet) özelliklerinden soyut salt zatın ismidir. (1)
Muhammed vahidiyye ttir. Vahidiyye t nedir? İlahi zatın sıfatı olarak ve sıfatın onda zat olarak açığa çıkmasıdır (2), diye açıklamışlardır.
Ehadiyyet ile vahidiyye t arasındaki fark da şudur: Ehadiyyet te isim ve sıfatlardan bir şey zahir olmaz. Vahidiyye tte ise isim ve sıfatlar zahir (açığa çıkmış) olur. (3)
Görüldüğü gibi tasavvufçular Muhammed'in zat ve sıfat olarak Allah'ın kendisi olduğuna, evvel ve âhir, bâtın ve zâhir olduğuna, mutlak varlık (vücut) ve mukayyed varlık (vücut) olduğuna, o varken ondan önce veya onunla beraber başka bir şeyin bulunmadığına, sonra maddi suretlerd e taayyun ettiğine ve birinde cansız (cemad), birinde canlı olarak isimlendi rildiğine ve isminin bütün varlıkların ismini kapsadığına ve mahiyetin in bütün mahiyet (kimlik ve kişilik)lerle aynı olduğuna inanırlar.
İbn Arabi şöyle der: "Alemin başlangıcı hava (boşluk)tur. Alemde ilk mevcut, rahmani arşın üzerine istiva ile nitelenen rahmani hakikatı muhammedi yyedir. Rahmani arş ilahi arştır. Ayrı bir varlık sözkonusu olmadığı için onu ihata etmek de sözkonusu değildir. O neden var

olmuştur? O, varlık veya yoklukla nitelenem iyen malum hakikatta n var olmuştur. Nerede var olmuştur? Hava (boşluk)da var olmuştur. Ne şekilde var olmuştur? Kendisini bilmekle ifade edilen Hak (Allah)'ta mevcut olan misal (şekil) üzere var olmuştur. Niçin var olmuştur? İlahi hakikatle ri izhar etmek için. Gayesi nedir? Karışımdan kurtulmak ve karışım olmaksızın her alemin yaratıcısından nasibini almasını sağlamak. Gayesi, hakikatle rini izhar etmek ve en büyük alemin felekleri ni bilmektir ." (1)
Yine şöyle der: "Nuru içinde bir lamba bulunan kandile benzer. Lambaya benzetilm iştir. O boşlukta akılla adlandırılan Hakikati Muhammed'den daha çok kabul edeceği bir şey yoktu. Akıl denilen bu Hakikati Muhammed bütünüyle alemin başlangıcı ve varlık olarak ilk zahir olandı. Onun varlığı o ilahi nurdan, boşluktan ve küllî hakikatta ndı. Boşlukta kendisi var olmuş ve alemin kendisi onun tecellisi nden var olmuştur. Onun en yakını alemin imamı ve bütün peygamber lerin sırrı (sırdaşı) Ali İbn Ebi Talib'dir." (2)
Yine şöyle der: "Yüce alem de Hakikati Muhammedi yye'dir. Feleği de hayattır. İnsanlardan benzeri ise latife ve kudsi ruhtur." (3)
Dr. Zeki Mübarek Hakikati Muhammedi yye inancının temel olarak hıristiyanlık inançlarına dayandığını söylemekte ve şöyle demektedi r: "Açıkça anlaşılıyor ki müfrit tasavvufçuların Hakikati Muhammedi yye inançları hıristiyan kaynaklarından alınmıştır. Hıristiyanlar'a göre Hz. İsa Allah'ın oğludur. Yani Hz. İsa Allah ile insanlar arasında bir vasıta kabul edilmiştir. Hakikati Muhammedi yye inancına göre de Muhammed taayyunla rın ilkidir ve Hz. İsa'nın üstünde baba Allah'tan başka bir şey bulunmadığı gibi Muhammed'in üstünde de zatı ehadiyyet ten başka bir şey yoktur.
Hıristiyanlar Hz. İsa'ya seslendik leri zaman Allah'ı gözlerinin önünde canlandırırlar. İsa olmasaydı varlık olmazdı, derler. Tasavvufçular da Muhammed'e seslendik leri zaman Allah'ı gözlerinin önünde canlandırırlar. Muhammed olmasaydı varlık olmazdı, derler. (4)
Hıristiyanlar'a göre İsa Allah'ın oğludur. Ancak bir insan suretinde ortaya çıkmaktadır, yahut bir insan suretinde varedilmiştir. İsa olmasaydı Allah ile varlıklar arasında bağ kopar ve alem yok olurdu. Muhammed de olmasaydı ne yer yüzü, ne ufuk, ne zaman, ne insan, ne de nesil olurdu.
İsa Allah'ın kelimesid ir. Onun davetini tebliğ eden mensubu elçiler de kelimeler dir. Tasavvufçulara göre Muhammed de Allah'ın kelimesid ir ve bütün peygamber ler onun kelimeler idir. Onların hususiyet leri vardır ve Muhammed'in tabilerin in de hususiyet leri vardır." (1)
Gerçek şu ki Hakikati Muhammedi yye inancı hurafe ve saçmalıktan başka bir şey değildir. Gördüğümüz kadarıyla hıristiyan teoriden alınmıştır. Hıristiyan teori de kuvvetler i akıllara taksim eden Yunan felsefesi nden alınmıştır. (2)
Özellikle bu nazariyey i savunan İbn Arabi4nin şu sözlerini hatırlarsak, söylediklerimizin ne kadar doğru olduğunu anlarız. Şöyle diyor İbn

Arabi: "Yunan felsefesi nden, yahudi, hıristiyan ve İslâm dininden okuduklarını özümledim, sonra bu karışımı başkasının rahatlıkla ve kısa bir zamanda elde edemiyeceği felsefi bir karışım haline getirdim." (3)

VE ALLAH'IN DİNİNDE HZ. MUHAMMED

Tasavvufçuların Muhammed'i işte budur. Ama peygamber lerin sonuncusu Hz. Muhammed'i yüce Allah bize şöyle tanıtır: "De ki; ben ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilahınızın birtek ilah olduğu vahyedili yor." (4) "Muhammed ancak bir peygamber dir. Ondan önce de peygamber ler geçmiştir." (5)
"Kafirler aralarından bir uyarıcının gelmesine şaştılar da; "Bu şaşılacak bir şeydir" dediler." (6) "Ümmiler arasından kendileri ne âyetlerini okuyan, onları temizleye n, onlara kitabı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen O'dur." (1) "Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler. Sonra şüphesiz siz de kıyamet günü Rabbinizi n huzurunda muhakeme olacaksınız." (2)
"Onlar "Sen, dediler, bizim için yerden bir kaynak fışkırtmadıkça sana asla inanmıyacağız veya senin bir hurma bahçen ve üzüm bağın olmalı. Öyleki içlerinden gürül gürül ırmaklar akmalı. Yahut iddia ettiğin gibi, üzerimize gökten parçalar yağdırmalısın veya Allah'ı ve melekleri şahit getirmeli sin. Yahut da altından bir evin olmalı ya da göğe çıkmalısın. Bize okuyacağımız bir kitap indirmediğin sürece göğe çıktığına da asla inanmıyacağız." Bütün bu isteklere ve şartlar koşmalarına karşılık Hz. Peygamber'in cevabına bakınız: "De ki; Rabbimi tenzih ederim, ben sadece beşer (insan) bir elçiyim." (3)
Yüce Allah yine Hz. Muhammed'in ancak bir insan olduğunu ve uluhiyetl e bir ilişkisi bulunmadığını belirtere k şöyle buyurmakt adır: "Bir gece kulunu Mescidi Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir." (4)
"Ve Allah'ın kulu O'na yalvarmay a (namaza) kalkınca, neredeyse onun etrafında keçe gibi birbirler ine geçeceklerdi. (Başına üşüşeceklerdi). De ki; ben ancak Rabbime yalvarırım ve O'na kimseyi ortak koşmam. De ki; doğrusu ben size ne zarar verme, ne de fayda sağlama gücüne sahibim. De ki; gerçekten beni Allah'a karşı kimse himaye edemez. O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam." (5)
Bütün bunlar ve Kur'ân-ı Kerîm'in diğer bütün âyetlerinde acaba Muhammed'in Allah'lıkla, ilk yaratık olmakla yahut Allah'ın ruhundan veya nurundan yaratılmış olmakla veya Allah'ın şu veya bu şekilde tecellisi, taayyunu veya görünümü olmakla bir ilgisi olduğunu gösteren bir şey var mıdır? Bu âyetlerin tümünde Muhammed'in Allah'ın kulu ve resûlü olduğu, diğer insanlar gibi sonradan yaratılıp öleceği anlatılmıyor mu?
Şunu da sormak lazım? Acaba Allah'ın zatı ve ismi azamı olmak her insan için olur mu? Doğrusu, tasavvuf dini bu zındıklığı gerektirm

ekte, hatta bu isim ve sıfatların Firavn, Ebu Cehil ve benzeri küfür tağutlarına da verilmesi ni gerektirm ekte, her birinin ilk taayyunda ilahi varlığın kendisi olarak nitelenme sini zorunlu kılmaktadır. Çünkü onlar da birer beşer, yani insandır.
Ama biz inanıyoruz ki, Kur'ân ve sahih sünnetin ifadesiyl e Allah'ın ilk yarattığı şey kalem veya arştır. O halde Hakikatı Muhammedi yye hurafesi ne zaman uydurulmuştur? Biliyoruz ki Abdulmutt alib'in oğlu Abdullah Vehb'in kızı Âmine ile evlenmiş ve bunların da Muhammed adında bir çocukları dünyaya gelmiştir. Muhammed iyilik, temizlik, şeref ve hayır terbiye ile yetişmiş, çocukluğu aydın olduğu gibi gençliği ve delikanlılığı da tertemizd ir. Gençliğine ve delikanlılığına herhangi bir leke veya şüphe düşmemiş, heva ve hevesleri onu karanlık yollara yahut haram fiillere götürmemiştir. Bütün dünyası sabah ve akşamıyla, seher ve yatsısıyla bütün vakitleri Allah'ın zikri ile tertemiz geçmiştir.
Hayatta çobanlık yapmış, ticaret yapmıştır. Her ikisinde de salih ve güçlü bir ferd olarak ideal örnek olmuştur. Takva ile korunan emanet, bütün dünya işlerinin yürütüldüğü serapa hikmet, emanet bilinciyl e hakkı ve görevi kutsallaştıran gözetme ile görevini yapmıştır.
Hayatının bütün aşamalarında edep ve ahlakta, akli hikmet ve duygu üstünlüğünde, düşünce üstünlüğü, irade kuvveti, kararlılıkta, yüce şeref ve izzette, insaf ve merhamett e, diğergamlık ve hayırseverlikte, tolerans ve güzel muamelede eşsiz bir örnekti. Kalbini sadece Allah sevgisiyl e doldurmuş, iradesini daima hayra yöneltmiş, duygularını her zaman yüceliğe ve düşüncesini Allah'ın rızasını kazanacak şeylere çevirmiştir. Mertlik ve cömertlikte, Allah'ın kendisine verdiği bütün nimetlerd e eli açık ve gönlü zengindi Sadece hak için kızmış, sadece kötülük ve günahlardan çekinmiş, yalnızca Allah'ın verecekle rine heves etmiştir. Yüce Allah onu peygamber lerin sonuncusu olarak seçmiştir. Allah yolunda cihadın tam anlamıyla cihad etmiş, Allah'ın kendisine indirdikl erinin tümünü insanlara tebliğ etmiş, yüce Allah da buna şahit olmuştur. Allah'ın sözü üstün olduktan ve kafirleri n mağlubiyeti gerçekleştikten sonra Rabbine kavuşmuştur.
Hz. Peygamber'in hayatında belirgin çizgiler olarak bunları görüyoruz ve kendimize rehber ediniyoru z. Gerçek böyleyken, söyleyin bakalım, Hakikatı Muhammedi yye uydurmasını nasıl yakıştırıyorsunuz? Başlangıcı karanlık ve ne idüğü karanlık olan bu tasavvuf mitolojis ini nereden uyduruyor sunuz? Bu efsanenin anası kim? Babası kim? Neden yaratılmış ve kime gönderilmiştir? Size getiren bir melek veya peygamber midir, yoksa zihinleri nize sokan şeytanı ekber midir?
Hz. Muhammed hakkında tasavvufçuların zındıklıklarını sergileme ye devam ediyoruz. Tasavvufçular Muhammed'in durumunu Allah'ın durumunun aynısı olduğunu iddia ediyor. Hiç böyle bir şey olur mu? diyeceksi niz. İşte size delili ve örneği:
"Bütün tasarrufl arında Muhammed'in durumu Allah'ın durumu gibidir. Alemde Muhammed'den başka yoktur." "Hakikatin in sonu

bilinmez ve nihayeti idrak edilmez. O, iman ettiğimiz gayptendi r."
"Beşeriyyeti salt nur olduğu için onun artıkları (gaita ve idrarı) tertemiz ve mukaddest i. Vücudunun diğer cisimler gibi gölgesi yoktu. Âdem'e üfürülen Allah'ın ruhundan kastedile n, bu Muhammedî nurdur. Allah'ın ruhu Muhammed'in nurudur." (1)

MEKKE'DEN MEDİNE'YE HİCRET EDEN ALLAH MI, MUHAMMED Mİ?

İbn Arabi şöyle der: "Allahım, salavatanın bağı (sılası)nı ve selamlarının selametin i rabbani körlük (1) (boşluk)'tan doğan taayyunatın ilki ve insan türüne katılan tenezzula tın sonuncusu üzerine saç. Mekke'den Medine'ye hicret eden Allah'tı (2) ve onunla beraber ikinci bir şey yoktu. Daha önce ne ise şimdi de odur. Varlığında beş (3) alemin hadaratını toplamakt adır. Hüviyet sırrı her şeyde sirayet etmiştir. Ubuduyetl e rububiyet i şahsında toplamış, imkan ve vücudiyeti kapsamıştır." (4)
Tasavvufçuların en büyük tağutunun bu edepsizce şirkiyle Muhammedi n Allah olduğunu nasıl iftira ettiğini görüyor musunuz?! Küfrünü dile getirdiği şu sözlerindeki düşmanlığın ve şeytanlığın derecesin e bakınız: "Mekke'den Medine'ye hicret eden Allah'tı ve onunla beraber ikinci birşey yoktu."
İnsan bu cümleyi okuduğu zaman bir eksikliği veya yanlışlığı olduğunu sanır ve "Hicret eden Allah'tı ve onunla beraber ikinci bir şey yoktu" ibaresini n öncesi ve sonrasıyla bir bağlantısı olmadığı zannedili r. İtiraf edeyim ki ben de bu şekilde sandım ve bu cümlenin ibareye sonradan karıştırıldığını sandım ve İbn Arabi'nin apaçık bir gerçek ile ayan beyan bir batıl arasında böyle bir cümleyi koymasından maksadının ne olduğunu bir türlü kavrayama dım. Ama ibareye dönüp tekrar tekrar okuduğum ve İbn Arabi'nin dinini gözönüne getirdiğimde bundan maksadının ne olduğu gözümün önünde canlandı ve bütün çıplaklığıyla açığa çıktı.
O zaman kesin olarak anladım ki bu cümle sonradan karıştırılmamış, belki onun dininin eti ve dokusunu ifade etmiştir. Cümlenin Arap dil kurallarına göre kelimeler ini tekrar düzenleyip okuduğumuzda, yerlerini yeniden ayarladığımızda değişen hiçbir şey olmamıştır. Ve anlıyoruz ki İbn Arabi bir iftirada bulunarak Mekke'den Medine'ye hicret edenin Muhammed değil, Allah'ın kendisi olduğunu söylemektedir. Allah Muhammed adındaki surette tecelli etmiş ve hicret etmiştir.
Halbuki bütün dünya biliyor ki hicret esnasında Hz. Peygamber'in arkadaşı Hz. Ebu Bekir'di. Ama buna rağmen İbn Arabi onunla beraber başka kişinin bulunmadığını iftira etmekte ve Ebu Bekr'in de aslında adı Ebu Bekir olan bir surette tecelli eden Allah'tan başka bir şey olmadığını söylemektedir.
Ondan sonra Hz. Muhammed öldü ve Hz. Ebu Bekir de daha sonra

öldü. Soruyoruz, acaba ölüm acısını iki defa tadan hangi ilahtır bu? Her an binlerce defa ölüp dirilen ilah mı olur?
Bu şekilde tasavvufçular en büyük ilahın yaratıkların aynısı olduğuna inanmışlardır. Geçen her anda bir hayat ölür ve bir hayat doğduğuna göre, vay tasavvufçuların başına gelenlere! Her anda binlerce defa ölen ve binlerce defa doğan bir tanrıya nasıl inanıyor, nasıl tapıyorlar?!
Tasavvufa göre Muhammed'in iki görünümü veya iki itibarı vardır. Zahiri itibariyl e kul ve yaratıktır. Batını itibariyl e de rab veya hak (Allah)'dır. Onun için İbn Arabi zahiri itibariyl e onu "ubudiyet sahibi" olarak nitelerke n, batını itibariyl e de "uluhiyet sahibi" olarak tavsif etmektedi r. Nasuti (insan) olması itibariyl e mümkün varlık olduğunu söylerken, lahuti (ilahi) olması itibariyl e de vacip varlık olduğunu belirtmek tedir.
İbn Beşiş'in selatını şerhederken en-Nablusi de şöyle diyor: "Muhammed'e ancak Muhammed selat okumuştur. Çünkü kulların ona selatı isminin suretinde n bir emriyle kullardan sadır olmuştur. (Yani Kur'ân'da Allah müminlere Muhammed'e selat okumalarını emrederke n, gerçekte emreden Muhammed'in kendisiyd i ve Allah bu selatı okuyan kulların suretine bürünmüştü.)" (1)

HAK GELİR, BATIL YOK OLUR!

Peygamber lerin sonuncusu Hz. Muhammed'in kim olduğunu yüce Allah bize bildirmek te ve şöyle buyurmakt adır: "Muhammed ancak bir peygamber dir. Ondan önce de peygamber ler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse, gerisin geriye mi döneceksiniz?" (1)
"Kendisind en önce peygamber ler gelip geçmiştir" sözü batılı yıkan kesin bir hüccettir.
Müminlerin Hz. Muhammed hakkında inançları da şudur: Bizim gibi bir insandır, sadece ona vahyedili r. Allah'ın kelamı, vahyi ve hidayeti olan Kur'ân onların bu şekilde inanmalarını farz kılmaktadır. Kalp, fikir ve şuur ile Allah'a yönelmek, ondan korkmak ve rahmetini ummak farzdır.
Kur'ân gerçeği bize anlatarak hakkı bulmamızı sağlamaktadır. Hz. Muhammed'in beşeriyetinin bizim beşeriyetimiz gibi olduğunu son derece beliğ ve fasih, veciz ve eşsiz bir üslupla kararlaştırmaktadır. Cahil ve okur yazar olmıyanlara bile kapalı kalmıyacak şekilde Kur'ân bunu açık seçik belirtmek te ve hiçbir şüpheye yer bırakmamaktadır. Şöyle buyuruyor: "De ki, ben ancak sizin gibi bir insanım, ilahınızın ancak tek ilah olduğu bana vahyolunu yor." (2)
Son derece açık seçik net ve sağlam, hikmet ve belagat dolu bir üslup içinde sunulan hak, hikmet ve hidayet! Müminin kesin inancına arız olacak en ufak bir şüpheye bile yer bırakmamakta, âyetin manasını bozabilec ek en ufak bir gizlilik veya kapalılık bulunmama ktadır.
"Sizin gibi bir insan" sözünü düşünen herkes, yüce Allah'ın hikmetini n

etrafındaki herşeyi doldurduğunu ve iman edilmesi vacip olan hakka ilettiğini görür. Zira bizim insan oluşumuzu, Hz. Muhammed'in insan oluşunu ölçeceğimiz ölçü yapmakta ve "Sizin gibi bir insan" demektedi r. Böylece bu tertemiz ve sevimli insanın sevgisind e aşırılığa kaymamız ve onu beşerüstü başka bir kimlikle tevehhüm etmemiz önlenmiş bulunmakt adır. Gerçeğinde bizim beşeriyetimizden farklı bir yaratılışı olduğu yahut onda herhangi bir şekilde uluhiyeti n bir özelliğinin bulunduğunu tevehhüm etmemek için tedbir alınmış olmaktadır. Künhünü kavramadığımız ve ancak birtek kişide gerçekleştiğini tevehhüm edeceğimiz birtakım düşüncelerin zihnimize gelmesi önlenmektedir.
Bunu ifade etmek için belki "Deki, ben insanım" yahut "Siz benim gibi insansınız" denilebil irdi. Ama alim ve hakim, habir ve basir olan yüce Allah Hz. Muhammed'in kimliğini ve beşeriyetini bizim sahip olduğumuz ve bildiğimiz beşeriyetle bize tarif etmek istemiş, bu beşeriyetin taşıdığı bütün duygu ve güdüler, kıymet ve değerlere sahip bizim gibi bir insan olduğunu anlatmayı dilemiştir. Bu beşeriyetin başlangıcını ve sonunu, sevgi ve nefretini, kısaca bütün olumlu ve olumsuz yönlerini biliyoruz . Onun için yüce Allah Hz. Muhammed'in beşeriyetini bize benzetere k bizlere anlatmakt adır. Beşer olarak bizim gibi bir insan olduğu için yemiş içmiş, evlenmiş ve çocuk sahibi olmuş, acıkmış, doymuş, hastalanmış, üzülmüş, gözlerinden yaşlar akmış, ağlamış ve Allah'ın bu hayatta insan oğlu için takdir ettiği bütün beşeri özellikler ondan sadır olmuştur. Nihayet insanların ruhunu kabzeden ölüm meleği onun da ruhunu almış ve böylece yüce Rabbine kavuşmuştur.
Ancak Hz. Muhammed'in beşeriyeti Allah'ın kendisine verdiği hidayetle ona kesin iman ile inanmış, üzerindeki hak ve şükür borcunu kamilen yerine getirmiş, en yüce insani üstünlüğün zirvesine çıkmış ve eşsiz en üstün parlıyan yıldız olmuştur insanlar arasında. Katıksız tevhidin en üstün ufkuna çıkmış, günah dürtüsü onu saptırmadığı gibi haram güdüsü de onu yoldan çıkarmamıştır. Çünkü Hz. Muhammed sadece Allah'ı kendine rab edinmiş, ona daveti ve hoşnutluğunu kazanmayı cihad ve mücadelesinin hedefi, dünya hayatının yüce gayesi ve şaşmaz ekseni yapmıştır.
Sonra "Bu ne biçim peygamber ki yemek yiyor, çarşılarda dolaşıyor" diyen müşrikler hakkında yüce Allah'ın şu hükmüne bakınız. Yüce Allah bunların sapıttıklarını ve doğruyu bulamadıklarını belirtiyo r. Bundan da anlıyoruz ki müşriklerin yadırgadıkları bu olayın insanlar hakkında yüce Allah'ın hikmet ve adalet, alemde paylarına düşen bir paydır. Beşer (insan) olmanın da peygamber lik makamına hiç bir şekilde gölge teşkil etmemekte dir. Çünkü herşeyden önce peygamber bir insandır. İnsanlar da yemek yer ve çarşılarda yürürler.
Yine yüce Allah'ın bütün peygamber lerini nitelediği şu hükmüne bakalım: "Biz onları yemek yemez birer ceset olarak yaratmadık, onlar ebedi de değillerdir." (2) "Senden önce gönderdiğimiz bütün

peygamber ler de istisnasız yemek yerler, çarşılarda yürürlerdi." (3)
Bu âyetleri düşünelim ve Muhammed'in dünyada ebedi kalacak hayatın yıldızı olduğunu iddia eden ve pislikler inin tertemiz ve kutsal, rabbani nurun parıltıları olduğunu iftira eden putperest liğin yalanlarını yüzlerine vuralım. Onların iddia ettiği yahut iftira ettiği gibi olsaydı, o zaman Hz. Muhammed neden abdes alır veya teyemmüm yapardı? Neden yıkanır ve temizleni rdi?
Sonra yüce Allah'ın peygamber ine olan şu hitabını düşünelim: "Şüphesiz öleceksin ve onlar da öleceklerdir." (4) Hz. Peygamber'in ölümü belirtild ikten sonra bizlerin de ölümü belirtilm iştir. Bundan da anlıyoruz ki hakkımızda kararlaştırılan ölüm Hz. Peygamber hakkında kararlaştırılan ölümün aynısıdır. Bütün bunlar apaçık ve seçik olduğu halde Muhammed'in ölümünün sonsuz hayat olduğunu, söyliyen, söze anlamının tam zıddı mana veren yahut işkembesinden mana giydirenl er çıkmış ve hakla batılı teryüz etmiştir. İşin tuhaf yanı, bu gibilerin saf müslümanlara en büyük veli, yoüce kutup ve müslümanlık örneği olarak gösterilmesidir.
Tasavvufçular şöyle derler: "Muhammed ruhu ve cesediyle her yerde ve her meclisde hazır bulunur, yerde ve göklerde dilediği zaman tasarruf eder ve dolaşır. Şimdi de ölmeden önceki durumunda olup onda hiçbir değişiklik meydana gelmemiştir." (1)
Tasavvufçuların bu inancına karşılık yüce Allah'ın şu âyetlerine bakalım: "Müşrikler sana vahyettiğimizden başka bir şeyi yalan yere bize isnad etmen için seni neredeyse sana vahyettiğimizden saptıracaklar ve o zaman seni candan dost kabul edecekler di. Şayet seni sabit kılmasaydık, gerçekten neredeyse onlara birazcık meyledece ktin. Ama o zaman, hiç şüphesiz sana hayatın ve ölümün katmerlis ini tattırırdık, sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın." (2)
Kahhar ve Cabbâr olan yüce Allah'ın tehdidi! Bu tehdit bir tanrının kendisi veya benzeri bir tanrı için midir yoksa yerin ve göklerin hakimi, kahhar ve muktedir olan Allah'ın en şerefli kuluna bir tehdidi midir? Muhammed rububiyet ve uluhiyett e tasavvufçuların iddia ettiği gibi -Allah'ın ortağı olsaydı, nefsi korku ve dehşetle dolduran, tüyleri ürperten böyle bir tehditle onu dener, sadece Allah'a boyun eğerek onun sevgisiyl e dolmaya yönlendirir, çizdiği sınırları bir an ve bir kıl kadar aşmamasını ister miydi? Allah'ın bir mümini yardımcıyı kaybetmek ve hem dünyada hem ahirette katmerli azaba uğratmakla tehdit etmesinde n daha açıklı ve çetin bir azap düşünülebilir mi? Muhammed'in tanrılığına inanan tasavvuf dininin mensupları! Söyler misiniz, Allah'ın kendi kendini tehdit etmesi, dünya ve ahiret azabını katmerli bir şekilde tatdıracağını söylemsi, kendi kendini yardımcısız ve dostsuz bırakmakla cezalandırmasını aklınız kabul ediyor mu?

HZ. PEYGAMBER'İN EN ŞEREFLİ MAKAMINDA EN ŞEREFLİ SIFATLARI

Yüce Allah Hz. Peygamber'i makamlarının en şereflisi, en kalıcısı, etki ve gaye bakımından en önemlisi olan ubudiyet sıfatıyla nitelemek te ve "Kulunu geceleyin Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya götüren Allah, noksan sıfatlardan münezzehtir" buyurmakt adır. En büyük yüceliğin zirvesine çıktığı ve en kalıcı hatıralarla dolduğu o mübarek gecede yüce Rabbi onu katıksız kullukla (kul olmak)la tavsif etmekte ve "kulunu" diye anmaktadır.
Bunun yerine "Muhammed'i götürdü" denilseyd i, Allah bilir, tasavvufçular bunu basamak yaparak ne şirkler ortaya atar ve haltlar karıştırırlardı. Böyle bir şey olsaydı, tasavvufçular, kelimeler den dağıtacak güçlü nuru bulamıyan ne fitneler alevlendi rir ve şirkler koşarlardı! O taktirde "Muhammed ne bir beşer, ne de bir kuldur, kudretine bütün ufukların musahhar olduğu, uçsuz bucaksız fezaların kuvvetine müyesser bulunduğu ilahi bir ruhtur" der çıkarlardı.
Onun için âyette "Kulunu" kelimesi, bütün şüpheleri dağıtan ve fitnesiyl e akılları olmadık vehimlere kaptıran bütün zanları yok eden hakkın parlak delili ve hücceti olmuştur. Hz. Muhammed'in kendisine vahyoluna n ve beşerden başka birşey olmadığını ispat eden rabbani bir delil olarak gelmiştir. Hatta yüce Rabbinin arşı yanında durup Allah'ın nur ve hidayetin den aldığı o mübarek gecede bile Muhammed'in kendisine vahyoluna n bir kuldan başka bir şey olmadığını anlatan iptali imkansız ilahi bir delildir. O gecede bir kuldan başka bir şey olmadığına göre, ömrünün geri kalan gece ve gündüzlerinde bir kuldan öte başka bir şey nasıl olabilir?!
Yüce Allah onu davet makamında iken de kul olmakla tavsif etmekte ve şöyle buyurmakt adır: "Allah'ın kulu, O'na davet edince, neredeyse onun etrafında keçe gibi birbirler ine geçeceklerdi (üzerine üşüşeceklerdi)" (1)
Âyette "Kul" kelimesin in "Allah" kelimesin e izafetini düşünün. Muhammed'in kul oluşu ile yüce Allah'ın uluhiyet ve rububiyet iyle bir ilişkisi bulunmadığı açık gerçeği bütün zihinleri nizi doldursun ve aklınıza gelebilec ek bütün şüpheleri dağıtsın. Muhammed'in Allah olduğunu iddia eden ve gerçeği altüst eden tasavvufçuların fitnesine böylece kapılmaktan kurtulmuş olun.
Yine yüce Allah Hz. Muhammed'i kul olarak nitelemek tedir. Kur'ân mucizesiy le inanmıyanlara meydan okuduğu bir makamda onun ancak bir kul ve bir insan olduğu gerçeğini şu âyet açık bir delil olarak ortaya koymaktadır: "Kulumuza indirdiğimizden şüpheniz varsa, onun benzeri bir sûre getirin." (1)
Bunlardan başka Hz. Muhammed'in kendisi de bize yol işaretleri dikmekte ve ışıklar koyarak haktan sapmamızı ve yoldan çıkmamızı önlemektedir. Aşırı sevgi taşkınlığıyla ölçüyü kaybetmem ek için bize rehberlik etmekte ve şöyle buyurmakt adır: "Hıristiyanların Meryem oğlu İsa'yı çok övdükleri gibi beni abartarak övmeyiniz. Ben ancak bir kulum. Allah'ın kulu ve rasûlü, deyiniz." (2)

"Sen bizim seyyidimi zsin" diyen sahabeyi irşad ederek o gür sesi ve parlak beyanıyla nesiller boyu gelecek insanlara yol göstermek ve haktan sapmalarını önlemek için şöyle buyurmuştur: "Seyyid ancak Allah'u Teâlâ'dır." (3) Sahabinin sözü daha ağzından çıkıp etrafa yayılmaya başlar başlamaz Rasûlullah onu susturmuş ve devamını bile söylemesine engel olarak ölçüyü kaçırmaması gerektiğini söylemiştir. Bugüne kadar da müminlerin kalbleri Muhammed'in sevgisi ve büyüklüğüyle dolu olmakla beraber bu ölçüyü hiçbir zaman gözardı etmemiş ve Allah'ın sıfatlarını ona vermeye yeltenmem işlerdir. Kulun sevgisini n en açık ifadesi olan namazda Rasûlullah Allah'ın emrini bize öğreterek Muhammed'in Allah'ın kulu ve rasûlü olduğuna şahadet etmemizi istemiştir. Ama tasavvufçular ne olursa olsun, bu gerçeği yalan ve yanlış olduğunu söylemekte ısrar ederek Allah'ı ve rasûlünü yalanlama ya çalışmakta ve Muhammed'in Allah'ın kulu değil, belki Allah'ın kendisi olduğunu iftira etmektedi r.
Şefaat hadisinde kendisind en şefaat istiyen insanları Hz. İsa Hz. Muhammed'e gitmeleri ni söylemekte ve şöyle demektedi r: "Muhammed'e gidiniz. Allah'ın bütün günahlarını bağışladığı bir kuldur." Ama tasavvufçular ne olursa olsun, Hz. İsa'nın Hz. Muhammed'e kin besleyip faziletin i inkar ettiğini iddia etmekte ve "Muhammed, ibadet ettiğimiz rabbın kendisidi r, sadece Allah'ın sahip olduğu şeyleri vermesi için kendisine yalvardığımız tanrıdır" diye iftira etmektedi r. Bütün müminler şefaatın ancak Allah'ın izniyle olabileceğine inanırken, tasavvufçular ille de "Şefaat ya Muhammed!" diye seslenmek te ve onun Allah gibi fail-i muhtar olduğunu ileri sürmektedir. Kelime-i şehadette, tahiyyatt a, ezanda ve diğer yerlerde müslümanların her defasında ilan ettikleri Muhammed'in kulluğunu, tasavvufçular ille de inkar ve tevil etmekte, onu Allah'ın bütün sıfatlarına sahip bir tanrı olarak ilan edip Allah'ın dinini değiştirmeye çalışmaktadır.
Hz. Muhammed'in ulaştığı yücelik, üstünlük ve büyüklüğe ancak dini Allah'a halis kılarak, kendisine vahyedile n bir kul olduğunu söyliyerek, tasavvufçuların iftira ettiği gibi ilah veya ilahın ortağı değil, sadece Allah'ın kulu ve elçisi olduğunu bütün insanlığa ilan ederek kazandığını görmek ve kabullenm ek için yukarıda belirttiğimiz âyetleri iyice düşünmek yeterlidi r. Bunun dışında Kur'ân ve Sünnet sayısız yerde bu gerçeği vurgulama kta ve müminleri uyarmakta dır. Hz. İsa'yı Allah'ın oğlu veya bir parçası sayan hıristiyanlarla Hz. Uzeyr'i Allah'ın oğlu kabul eden yahudiler in kafir olduklarını açıklamaktadır.

BİR DE ORYANTALİSTLERİ DİNLEYİNİZ! (1)

İslâm'a düşmanlıklarına rağmen oryantali stler bu gerçeği kavradıkları halde kendileri ni İslâm'da imam ve gavsı a'zam sayan, görünen alemi bildikler i gibi gaybı da okuduklarını iddia eden

tasavvufçuların bu açık gerçeği görmemeleri veya anlamamal arı kalbi hüzün ve alemle doldurmak tadır. İslâm'a inanmadıkları halde oryantali stlerin bu gerçeği görmesine rağmen tasavvufçuların onu inkar etmekte ısrar etmeleri çok acı değil mi? İnsanın aklına şöyle bir soru geliyor ister istemez: Acaba bu tasavvufçuların İslâm'a düşmanlıkları oryantali stlerin düşmanlıklarından daha mı çok ve basiretle ri kafirleri n basiretle rinden daha mı kapalıdır? Oryantali st Nicholson'u dinliyeli m:
"Hakkında Kur'ân'da varid olan âyetlerde ve birinci asırda kendisind en nakledile n hadislerd e Muhammed'in şahsiyetini incelediğimiz zaman, o dönemde tasvir edilen şahsiyeti ile tasavvufçuların velilerin i yahut Şia'nın imamlarını tasvir ettikleri şahsiyet arasında farkın çok büyük olduğunu görürüz. Yapılan karşılaştırma sonunda Muhammed'in anlatılan şahsiyeti, tasavvufçuların velisi yahut Şia'nın imamının şahsiyetinden, daha aşağı kalmıyorsa, ondan üstün olmadığı anlaşılmıştır. Tasavvufçuların velisi ile Şia'nın masum imamı Allah'ın bütün sıfatları ile tavsif edilirken, Kur'ân'da Muhammed insanın bütün özelliklerine sahip sadece bir insan ve zaman zaman kendisine vahiy inen bir kul olmakla tanıtılmıştır. Vahyi de doğrudan Allah'tan değil, melek aracılığıyla almış, Allah'ı hiç görmemiş veya sırlarına muttali olmamış, gaybten haber vermemiş, Allah'ın izni dışında mucizeler veya harikulad elikler göstermemiş, sadece Allah'ın kullarından bir kul ve peygamber lerinden bir peygamber olarak bildirilm iştir." (2)
Nicholson, tasavvufçulara göre Muhammed'den sözederek şöyle devam etmektedi r: "O halde Muhammed bütün peygamber lerin ve evliyanın Allah'a dair bilgileri ni kendisind en aldıkları bir kaynak olmaktan ibaret değil, aynı zamanda bütün kainatta sirayet etmiş olan ilahi hakikat ve her mahlukun yaratılmasında ilk sebep olduğu gibi, mutlak varlık olan Allah ile tabiat alemini birbirine bağlıyan küllî akıldır da. Alem de Hakikati Muhammedi yye'nin suretinde n ibaret olduğu gibi Hakikati Muhammedi yye de Allah'ın suretinde n başka bir şey değildir." (1)
Goldziher de şöyle diyor: "Sünnette çizilen peygamber in resmi, evliyayı kutsallaştırma ile uyum sağlaması için tadil ve tahvile uğramıştır. Bunun neticesi olarak halk kitleleri nin inançlarında İslâm'ın ilk kurucusun a dair Kur'ân ve Sünnet'in çizdiği beşeri karaktere tamamen aykırı düşen bir resim ortaya çıkmıştır." (2)
Henrich Bicr de şöyle demektedi r: "Agnostizm in İslâm ortaçağının geç dönemlerinde Muhammed için çizilen resimde etkili olduğu kesindir. Muhammed'e bir nevi tapma olan durumun oluşmasında da etkili olmuştur. Bu tapma ve Muhammed için çizilen resim İslâm'ın ilk şekline tamamen aykırı bulunmakt adır. İslâm'da Allah'ın velileri ise, Helenizm'deki kutsal ruhların bir nevi karşılığıdır. (Ağnostizmde bu kutsal ruhlar tanrının zatı ile madde arasında vasıta olan ruhi varlıklardır.) Öyleki Muhammed -ki ideal örnekleridir- kendisi ezelden mevcut olan akıl olmakta, rahim ve kadir kurtarıcı varlık durumuna

geçmektedir. Bu yolla orijinal İslâm'da bulunan vahiy düşüncesi taban tabana zıddına dönüşmüş olmaktadır." (3)
Philip Hitti ise şöyle demektedi r: "İman kısmında ikinci inanç esası, Muhammed'in Allah'ın rasûlü ve son peygamber olduğuna inanmaktır. Kur'ân'ın ilahi bilgisind e Muhammed bir insandan başka bir şey değildir ve Allah Kur'ân'ın icazı dışında onun eliyle harikulad elikler meydana getirmemiştir. Ancak gelenekle r ve avam halkın sonradan uydurduğu hurafeler Rasûlullah'ın şahsiyeti etrafında ilahi nurdan bir hale oluşturmuştur." (1)
Bu şekilde yahudi ve hıristiyanlardan gayri müslimler İslâm'ın gerçeklerini kavrıyor da, tasavvuf kahinleri nin bu gerçekler karşısında gözleri köreliyor. Bu oryantali stler bir dereceye kadar tarafsız olmuşlar ama çok şeyi isabetli bir şekilde anlamış ve hakkı bazı sıfatlarıyla tavsif etmişlerdir. Batıl ve hurafe inançlarını bilmeseyd ik, bu sözlerine bakarak onları mihraplar da Kur'ân'ın nuru altında ibadet eden müslümanlar sanacaktık.
Şimdi soruyoruz, Allah'ın dinine henüz kalpleri teslim olmamış birtakım insanlar bu gerçeği açıkça ilan ve itiraf ederken, tasavvufçuların hurafeler e tapması, batıla secde etmesi, hurafeler eni kutsallaştırması, İslâm'ın imam ve önderleri olduğunu iddia etmeleri hoşunuza gider mi?
Ne yazık ki şeyh efendiler, batılın sersemleştirdiği bu topluluğun başına geçmiş bulunmakt asınız. Onlara Allah'ın hidayetin i gösterip doğru yola iletmeye, buna inanmaya ve teslim olmaya davet etme gereğini duymuyor musunuz?!

HER ŞEY MUHAMMED'İN NURUNDAN MIDIR?

Tasavvufçuların inandıkları ve dillerine doladıkları budur. Her şey Muhammed'in nurundan meydana gelmiştir. Abdulaziz ed-Debbağ bu hurafeyi şöyle dile getirir:
"Arş ve ferşiyle, yer ve gökleriyle, cennet ve perdeleri yle, alt ve üsttekileriyle ne varsa, hepsi bir araya getirilip bakıldığında Muhammed'in nurundan bir parça olduğu görülür. Muhammed'in bütün nuru bir araya getirilip arşa konulsa arş erir, arşı örten yetmiş kat perdeye yöneltilirse, parçalanırlar. Bütün yaratıklar bir araya getirilip o büyük nura tutulsa, hepsi dökülür ve dağılırlar." (2)
Ticani tarikatının mensuplarından biri de şöyle dile getirir:
"Muhammed'in nuru yaratıldığı zaman, taayyun eden kainatta dağılmadan önce bütün peygamber lerin ve evliyanın ruhları ehadi bir bütünlük bu Muhammed'i nurda toplanmıştır. Bu da birinci akıl mertebesi nde olmuştur." (1)
"el-Müstecîra" ünvanlı kasidesin de el-Hulvani de şöyle der: "İnsanlar yok iken bütün varlıklardan önce fert fert parlak bir nur olarak var etmiştir.
Ondan sonra bütün yaratıklar senin yüce nurundan varlığını almıştır.

Bu ne büyük bir şereftir!
Onun için bütün yaratıklar bu dünyada ve daha çetin günde sana sığınır.
Başlarına bir sıkıntı geldiği zaman, sadece insanların değil, diğer yaratıklar da dahil, hepsinin sıkıntısını giderirsi n.
Bana cömertlik yap, şüphesiz Rahman'ın hazineler i sağ elindedir ve sen dağıtanların en cömerdisin." (2)
Yüce Allah ise şöyle buyurur: "And olsun, biz insanı çamurdan bir özden yarattık. Sonra onu emin ve sağlam bir karargâhta bir nutfe haline getirdik." (3)
Şüphe yok ki Muhammed bir insandır. aksini iddia ediyorlar sa, onun başka bir sıfatını söylesinler. İşte Rasûlullah kendisi bunu dile getiriyor: "Melekler nurdan, cinler alevli ateşten ve Âdem size anlatılan (çamur)dan yaratılmıştır." (4)
Rasûlullah nurdan ve kendisini n yaratıldığı şeyden söz etmiş, ama melekleri n nurdan yaratıldığını belirttiği halde kendisini n nurdan yaratıldığını söylememiştir. Yine insanların atası Hz. Adem'den sözetmiş ve Kur'ân-ı Kerîm'de belirtild iği gibi balçıktan yaratıldığını anlatmıştır. Muhammed de Adem'in oğludur. O halde tasavvufçuların Hakikati Muhammedi yye'si kime aittir?!
Kur'ân-ı Kerîm'den tek başına şu âyet, tasavvufçuların bu hurafe için diktikler i bütün putları yıkmaya yeterlidi r. Yüce Allah "Bu işte senin yapacağın hiçbir şey yoktur" (1) buyuruyor . "Şey" kelimesi Arapça'da genellik ve kapsamlılık yönünden en geniş ve kapsamlı bir kelimedir . Hatta bazıları onu mevcut olan ve olmıyanı kapsadığını bile söylemiştir. Nitekim İbn Arabi bunun delaletin i o kadar genişletmektedir ki zihinsel tasavvufr ları bile kapsadığını belirtmek tedir. Üstelik âyette "Şey" kelimesi olumsuz bir cümlede nekre olarak gelmiş, böylece kapsam ve şümulü daha da büyümüştür. Bütün bu kapsam ve şümulü ile Hz. Muhammed'in elinde birşey bulunmadığını ifade etmektedi r.
Bir de şu âyete bakalım: "De ki, ben peygamber lerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sadece bana vahyedile ne uyarım ve ben apaçık bir uyarıcıyım." (2) Muhammed diğer peygamber lerden farklı ve onların ilki olmadığına göre, acaba tasavvufçular onun hakkında inandıklarını diğer peygamber ler hakkında da inanırlar mı?
Yüce Allah'ın peygamber ine şu hitabını da düşünelim: "De ki, doğrusu ben size ne zarar verme ne de fayda sağlama gücüne sahibim. De ki, gerçekten beni Allah'a karşı kimse himaye edemez. Ondan başka sığınacak kimse de bulamam." (3)
Kur'ân'ın açıkladığı gerçekler ve ortaya koyduğu hidayet budur. Bunu, tasavvufçuların her şeyin Muhammed'in nurundan yaratıldığı iftiralarıyla karşılaştırınız. Göreceksiniz ki Allah'ın gösterdiği gerçekler ve insanlara gösterdiği yol ile tasavvufçuların uydurduğu ve sapıttıkları yol arasında hiç mi hiç bir ilişki ve yakınlık yoktur.

Allah'ın buyurdukl arını düşününüz. Onlarda apaydınlık gerçeği, yüce hakkı ve ilahi nuru içinde hikmeti göreceksiniz. Diğeranda tasavvufçuların küfür kusmuklarını görüp tiksinece ksiniz.

HZ. MUHAMMED VAHYEDİLMEDEN ÖNCE KUR'ÂN'I BİLİR MİYDİ?

Tasavvufçuların iftiralarından biri de şudur: Cebrail Kur'ân'ı öğretmeden önce Hz. Muhammed'in Kur'ân'ı okuduğunu görünce hayret etmiş ve bunun nasıl olduğunu sorunca şöyle demiş: Sana vahiy geldiğinde perdeyi bir defa kaldır. Cebrail kaldırmış. Bir de ne görsün vahyi kendisine Muhammed gönderiyor. O anda "Ey Muhammed! Senden ve sana!" diye feryat etmiş!

Evet, yukarıda okuduğunuz saçmalığı ne yazık ki Ezher'in çatısı altında Kur'ân ve Sünnet'e karşı miras aldığı düşmanlık savaşını sürdüren bir zavallı geveleyip durmakta ve zihinleri bu hurafeler le sulandırmaktadır. Bu hurafeyi putperest hamiyetle ri tuttuğu ve şeytanlar gibi bir araya geldikler inde tasavvufçular birbirind en kutsal bir nas gibi nakletmek te ve yaymaya çalışmaktadır. Niçin olmasın ki?! Zira bu iftirayı tasavvufu n en büyük tağutu İbn Arabi ortaya atmıştır. Allah'ın kelamından şu "Sana onun vahyi tamamlanm azdan önce Kur'ân'ı (okumakta) acele etme." (1) âyetini gûya tefsir ederken şöyle diyor:
"Bil ki âyet ve sûreleri tafsil edilmeksi zin Kur'ân Cebrail'den önce Muhammed'e mücmel (toptan) olarak verilmiştir. Ona, Cebrail'den önce Kur'ân'la acele edip ümmete mücmel (toplu) olarak sunma. Tafsil edilmediği (âyet ve sûre şeklinde kısımlara bölünmediği) için senden kimse onu anlamaz, denilmiştir." (2)
Bunun düpedüz bir iftira ve düzmece olduğunu kalbinde zerre kadar imanı olan herkes kabul eder. Ama buna rağmen tasavvufçular gözündeki perdeler bu gerçeği görmelerini engellemiş ve bütün varlıkların rabbinin eşsiz, ortaksız ve benzersiz olarak sadece Allah olduğu gerçeğini görmelerine engel teşkil etmiştir. Bu kadar perde arasından bu iftiranın batıl olduğunu nasıl göreceklerdir ki?! Onun için yüce Allah'ın bu konuda buyurdukl arını hatırlatmakta yarar vardır. Yüce Allah buyuruyor:
"Ona kuvvetlin in kuvvetlis i (Cebrail) öğretti ki o aklında ve davranışında kamil bir melektir. Hemen kendi asli suretine girip doğruldu. İşte o zaman en yüksek ufuktaydı." (1) Apaçık âyetler! Hz. Muhammed'e Kur'ân-ı Kerîm'i öğretenin Cebrail meleği olduğunu açık seçik anlatıyor. Cebrail Kur'ân-ı Kerîm'i getirmede n önce Hz. Muhammed'in bir bilgisi olmadığını ayan beyan söylüyor.
"Kafirler, "Kur'ân ona topluca indirilme li değil miydi?" dediler. Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle (parça parça) indirdik ve onu tane tane okuduk. Onların sana karşı getirdikl eri hiçbir mesel yoktur ki sana doğrusunu ve daha açığını getirmiye lim." (2)

İbn Arabi Hz. Muhammed'e Kur'ân'ın topluca ve bir defada indiğini söylüyor ki yukarıda gördüğümüz gibi kafirleri n de olmasını istedikle ri budur.
"Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik" âyetinden inanıyoruz ki Hz. Muhammed Allah'ın kitabından daha önce hiçbir harf bilmiyord u ve onu ancak Kadir Gecesi'nde öğrenmiştir. O halde Hz. Muhammed Kur'ân'ı ne zaman toplu halde bir defada öğrenmiş ve almıştır? Kadir gecesinde n önce mi, sonra mı? Onu kendisine toplu öğreten Cebrail mi, başkası mı? Ey tasavvufçular! Söylediklerinizde doğru ve elinizde bir belgeniz varsa getirin! Ama getiremez siniz. O halde hakkın sesine kulak veriniz:
"İşte böylece sana da emrimizle bir ruh (Kur'ân'ı) vahyettik . Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin ." (3) Acaba tasavvuçular bu sözleri anlıyor mu, yoksa batıl inadlarında ısrar mı ediyorlar?
Yüce Allah buyuruyor: "Onlara apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman bize kavuşmayı beklemiye nler, "Ya bundan başka bir Kur'ân getir veya bunu değiştir" dediler. De ki, onu kendiliğimden değiştirmek benim için olacak şey değildir. Ben, bana vahyoluna ndan başkasına uymam. Çünkü Rabbime isyan edersem, elbette büyük günün azabından korkarım. De ki, eğer Allah dileseydi, onu size okumazdım. Allah da onu size bildirmez di. Ben bundan önce bir ömür boyu içinizde durmuştum, hala akıl erdiremiy or musunuz?" (1)
Tasavvufçuların iftirası ise yüce Allah'ın kulu Muhammed hakkındaki bu sarih delillere tamamen aykırı bulunmakt adır.
Tasavvufçular hiç hatırlamıyorlar mı? Hz. Muhammed'e Cebrail ilk defa vahiy getirip "oku" diye sıkıştırdığında Hz. Muhammed "Ben okuma bilmiyoru m" dediğini hiç akıllarına getirmiyo rlar mı? Hemen ardında müminlerin annesi Hz. Hatice'ye korku ve telaş içinde döndüğünü, Hz. Hatice'nin ona "Allah'a yemin ederim ki Allah seni utandırmaz" meşhur sözünü söylediğini tasavvufçular hiç bilmiyorl ar mı?
Şayet Hz. Muhammed kendisine vahiy nazil olmadan önce Kur'ân'ı bilseydi veya ondan haberdar olsaydı, bütün bunlar meydana gelir mi? Niçin üç defa "BSen okuma bilmiyoru m" dedi? Niçin korku ve telaş içinde döndü ve örtmelerini istedi, onlar da üzerine örtü attılar? Niçin içinde olup bitenleri ve başından geçenleri Hz. Hatice'ye anlattı? Niçin onunla beraber Varaka İbn Nevfel'e gitti? Bütün bunlar kendisine vahiy indikten sonra başından geçmiş olaylardır. Acaba bütün bunlar Kur'ân'ı daha önce bilmesi ve Kadir Gecesi'nde Cebrail'in ona getirmesi nden önce meydana gelmenin delaletle ri midir, yoksa daha önce bilmediği ve Rabbinden kendisine aniden gelen şeyler karşısında iman ve takva sahibi bir kişinin duyguları mıdır?
Yazıklar olsun tasavvufçulara! Güneş ışıklarının dörtbir yanı aydınlattığını görüyor, buna rağmen "Ne de karanlık!" diyorlar. Tıpkı ışıktan gözleri rahatsız olan yarasalar gibi!
Bilindiği gibi, müşrikler ve onların işbirlikçileri ehli kitap Hz.

Peygamber'i güç durumda bırakmak, insanlara müfteri ve yalancı göstermek gayretiyl e ona birtakım sorular soruyor, kendisi de cevabını bilmediği için Cebrail'in gelip kendisine cevap vermesini bekliyor ve ondan sonra sorulara cevap veriyordu . Mesela ruhu, Ashab-ı Kehf'i, Zulkarney n'i kendisind en sordular. Yarın size cevap veririm, dedi onlara. Onlara delilleri göstermek ve biran önce hidayete gelmeleri ne yardımcı olma hırsı "İnşaallah" dememesin e sebep oldu ve çok zor bir duruma düşecek şekilde kendisine bir süre vahiy gelmedi. Nasıl güç durumda kalmasın ki? Düşmanı ona pusu kurmuş, yalancı göstermek ve halka teşhir etmek için can atıyor, risaleti hakkında şüpheler yaymak için tetikte bekliyor. Bütün bu çetin şartlarda ondan vahiy kesiliyor . İnsanı kahreden o çetin manzarayı düşünebiliyor musunuz?
Ondan sonra yüce Allah ona lutfetti ve sorular soruların cevabını Cebrail vasıtasıyla kendisine bildirdi. Rasûlullah Cebrail'e "Bana öyle geç geldin ki müşrikler her türlü zanna kapıldılar" buyurdu. Bunun üzerine "Biz ancak Rabbinin emriyle ineriz. Önünüzde, arkanızda ve bunlar arasında olan her şey O'na aittir. Senin Rabbin unutkan değildir" (1) âyeti indi.
Tekrar soruyoruz, Hz. Peygamber vahiy gelmeden önce Kur'ân'ı bilmiş olsaydı bütün bunlar meydana gelir miydi? Biliyor idiyse neden sorulara cevap vermedi? Cevap vermedi, çünkü cevabı bilmiyord u. Ama İbn Arabi bütün bu delilleri duymamazlıktan gelerek hurafesin i iftira etmekte, o da kuru otlarda ateşin yayıldığı gibi suratle tasavvufçular arasında yayılmakta, veba gibi ortalığı doldurmak ta, Şarani'nin kitaplard a yazdığı ve ahmak tasavvufçuların dillerine doladığı bir din haline gelmekted ir.
Müslümanlar arasında sayılan ve imamları olduklarını iddia eden bir topluluğun dini olan bu iftirayı red etmek için sözü belki de biraz uzattık. Ama bütün bunlara rağmen Allah'ın dinine muhalefet i kendisine din seçen mahut kişi Ezher'in çatısı altında bu saçmalıkları yaymağa çalışmakta, müezzin minareler den Allahu Ekber, derken, o hurafesin i insanlara yaymaktadır.

ORTAK KELİMEYE GELİNİZ!

Acaba şeyh hazretler inin bu putperest likler hakkında şimdi görüşleri nedir? Bugüne kadar hiçbir ilhadın set çekemediği ve hiçbir inadın önliyemediği hakka karşı tasavvufçuların bu şekilde hakkı gizlemele ri, zıddını kendileri ne din edinmeler i, bile bile ona haksızlık etmeleri vicdanını sızlatmıyor, yüreğini yakmıyor mu? Artık sana ve benzerler ine gösterdiğimiz bunca delil ve döktüğümüz bunca dilden sonra herhalde uykunu feda ederek ve vakitleri ni hibe ederek bize karşı delil toplama ve karşı koyma yoluna gidecek değilsin. Artık levmedenl erin levminden korkmadan Allah için hakkı teslim ve Allah'ın dinine bağlı kalmak gerektiğine herhalde siz de inanmışsınızdır. Onun için

inadı ve haksızlığı bırakıp aramızda ortak bir kelimeye gelmek gerekir." Sana bu ilim geldikten s onra seninle tartışanlara "Geliniz, sizler ve bizler de dahil olmak üzere, karşılıklı olarak çocuklarımızı ve kadınlarımızı çağıralım, sonra da dua edelim ve "Yalancılar üzerine Allah'tan lanet" diyelim, de. .....Siz inle bizim aramızda eşit bir kelimeye geliniz: Allah'tan başkasına tapmıyalım, O'na hiçbir şeyi eş tutmıyalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi tanrılaştırmasın. Eğernlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman "Bizim müslüman olduğumuza şahitler olur" deyiniz." (1)
Aramızda Kur'ân ve Sünnet hakem olsun istiyoruz . Falan kişi şöyle dedi, demeyiniz . Size ancak Allah'ın buyurduğunu hatırlatıyoruz. Bu ümmetin fazilet ve üstünlüğünde ittifak ettiği Abdullah İbn Abbas'ın, bir sözü Ebu Bekir ve Ömer'e nisbet etmeye çalışan kişilere söylediği şu mübarek sözünü sizlere hatırlatıyoruz:
"Neredeyse üzerinize Allah gökten ateş yağdıracak ve siz i yakacak! Ben size Allah buyurdu, diyorum, siz Ebu Bekir dedi, Ömer dedi, diyorsunu z, öyle mi?"
İbn Abbas'ın kendisiyl e tartışan insanların başına gelmesind en korktuğu şeyin başınıza gelmesind en korkunuz.
Şeyh efendi, münazara yapmak için uygun göreceğin her yerde seninle tartışmaya hazırım. Münazaradan önce "Ben haklıyım" demiyeceğim, sana peygamber inin kalbini nur ve hidayetle dolduran yüce Allah'ın ona öğrettiği şu hitapla sesleniyo rum: "O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir." (1)
Ama hakkın açığa çıkmasından korkarak yüzyüze gelmek yerine kalkar bizi savcılığa şikayet edersen, bil ki -savcılığa saygımız yanında- bu senin yaptığın haktan korkan korkakların kaçışı ve görüşünü delillerl e savunamıyacak kadar zelil insanların acizliği olur. Bize karşı bütün yaptıklarına rağmen bu noksanlıklardan herhangi birine düşmenizi, bu yakışıksız liderliği üstlenmeden önce işgal ettiğiniz Ezher kürsülerine yakıştıramadığımız için bu aşağılıklardan hiçbirini tercih etmemeniz i temenni ettiğimizi de belirtmek isteriz.